

Коляда М.Є. студент гр. МЕРС-19 2/9

Козуб М.О. студент гр. МЕРС-19 2/9

Науковий керівник: Хоменко В.І., к.т.н., викладач електротехнічних дисциплін
(Придніпровський державний металургійний коледж, м. Кам'янське, Україна)

РОЗРОБКА СИСТЕМИ БЕЗПРОВІДНОЇ ПЕРЕДАЧІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Вступ. Бездротова передача електрики це спосіб передачі електричної енергії без використання струмопровідних елементів в електричному колі. В сучасному світі в умовах постійного розвитку науки і техніки існує потреба у передачі електричної енергії малої та середньої потужності на значні відстані бездротовим методом. Дана задача, в першу чергу, обумовлюється великою кількістю малопотужних споживачів електричної енергії, які потребують періодичної підзарядки, що доставляє певні незручності, особливо під час користування і обмежує їх переміщення під час зарядки, що призводить до зниження їх продуктивності.

До 2011 року мали місце успішні досліди з передачею енергії потужністю біля десятків кіловат в мікрохвильовому діапазоні з ККД близько 40% — в 1975 в Goldstone, Каліфорнія і в 1997 в Grand Bassin на острові Реюньйон [1–2].

Технологічні принципи безпроводної передачі включають в себе індукційний (на малих відстанях і відносно малих потужностях), резонансний (використовується в безконтактних смарт-картках і чипах RFID) і спрямований електромагнітний для відносно великих відстаней і потужностей (у діапазоні від ультрафіолету до мікрохвиль) [3].

Постановка задачі. Аналіз ефективності безпроводної передачі електроенергії в умовах освітнього процесу

Об'єкт дослідження – проектування пристроїв для безпроводної передачі та прийому електроенергії на відстані.

Предмет дослідження – ефективність виконання безпроводної передачі енергії від ретранслятора до LED-ламп.

Результати досліджень. Проведено аналіз існуючих систем безпроводної передачі електроенергії та зпроєктовано власну систему безпроводної передачі електроенергії.

Основний недолік пристроїв передачі електроенергії за рахунок явища електромагнітної індукції – низький ККД при віддаленні приймальної і передавальної котушки одна від одної. У випадку з електромобілем, коли відстань між котушками не перевищує 15 см, ККД буде складати до 80%. Однак, при збільшенні відстані до 0,5 метрів – ККД стає мізерно малим.

В якості прикладу системи безпроводної передачі електроенергії запропонована і досліджена схема проєктного зразка (рис.1).

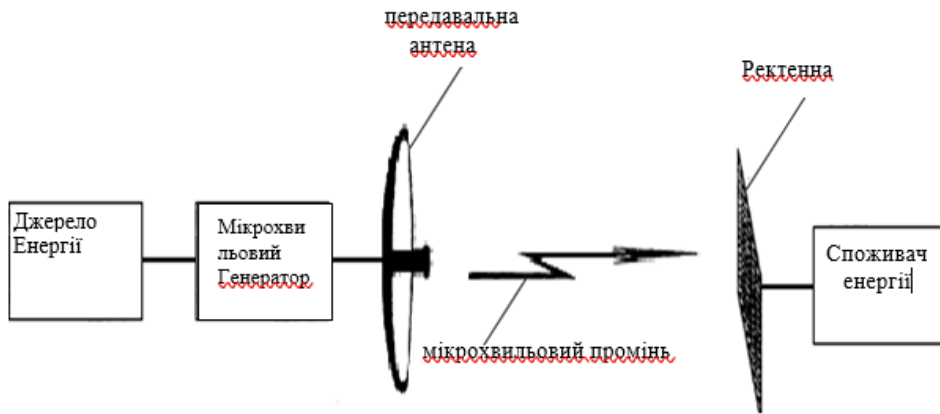

Рисунок 1 – Принципова схема системи безпроводної передачі електроенергії

Для передачі електроенергії від ретрансляційної станції до споживача на відстані близько 2 см задіяно 12 витків мідного проводу перерізом $0,5 \text{ мм}^2$, на виході отримуємо напругу близько 5 В та потужність 3 Вт. Результати дослідження проєктної системи безпроводної передачі електроенергії наведено на рисунку 2.

Рисунок 2 – Практичне дослідження системи безпроводної передачі електроенергії

Висновки. В результаті теоретичних та практичних досліджень з'ясовано переваги та недоліки безпроводної передачі електроенергії. Зпроектовано модель безпроводної передачі електроенергії на відстань 2-3 см з вихідною потужністю 3 Вт.

Перелік посилань

1. В.В. Нікольський, Т.І. Нікольська. Електродинаміка та поширення радіохвиль: Навчальний посібник для вузів. 3-е видання, перероб. і доп. Наука. Гл. ред. Фіз.-мат. Літ., 1989. 544 с.

2. Костенко А. А. Квазиоптика: исторические предпосылки и современные тенденции развития // Радиофизика и радиоастрономия. — 2000. — Т. 5, № 3. — С. 231.

3. G. Monti, L. Corchia and L. Tarricone Ism band rectenna using a ring loaded monopole Progress In Electromagnetics Research. [URL:http://www.jpier.org/PIERC/pierc33/01.12082813.pdf](http://www.jpier.org/PIERC/pierc33/01.12082813.pdf) (дата звернення 01.11.2021).